

Anmeldelse

Kubinka kampvognsmuseum

Anmeldt af Christian Riegels Hjorth

Vejen til Kubinka

Det er ikke lige til for en udlænding at komme til Kubinka kampvognsmuseum. Officielt skal man sende en anmodning nogle uger før med kopi af ens pas for at få mulighed for at komme ind. Derudover skal man også være i følgeskab af en guide. Heldigvis var jeg derude med nogle russiske venner og de købte billetten for mig og så var der ingen, der opdagede, at jeg ikke var russer. Grunden til besværlighederne er formodentlig, at Den Russiske Hær har et øvelsesområde og center for udvikling af kampvogne i forbindelse med museet.

Billede fra indgangen til museet

Men Kubinka er absolut alle besværlighederne værd og man kan få et turistbureau til at arrangere en tur derud, så man slipper for alle anstrengelserne selv.

Museet ligger et par timer kørsel udenfor Moskva med regionaltoget, derefter er der ca. 20 minutters gang fra stationen.

Museet

De cirka 130 køretøjer, der er udstillet på museet, fordeler sig på seks store haller, der er opdelt i russiske kampvogne fra Anden Verdenskrig, tyske kampvogne, engelske og amerikanske kampvogne, kampvogne fra andre nationer under krigen, moderne russiske kampvogn, eksperimentelle kampvogne, moderne NATO-landes kampvogne. Jeg vil i artiklen koncentrere mig om den del af museet, der omhandler Anden Verdenskrig.

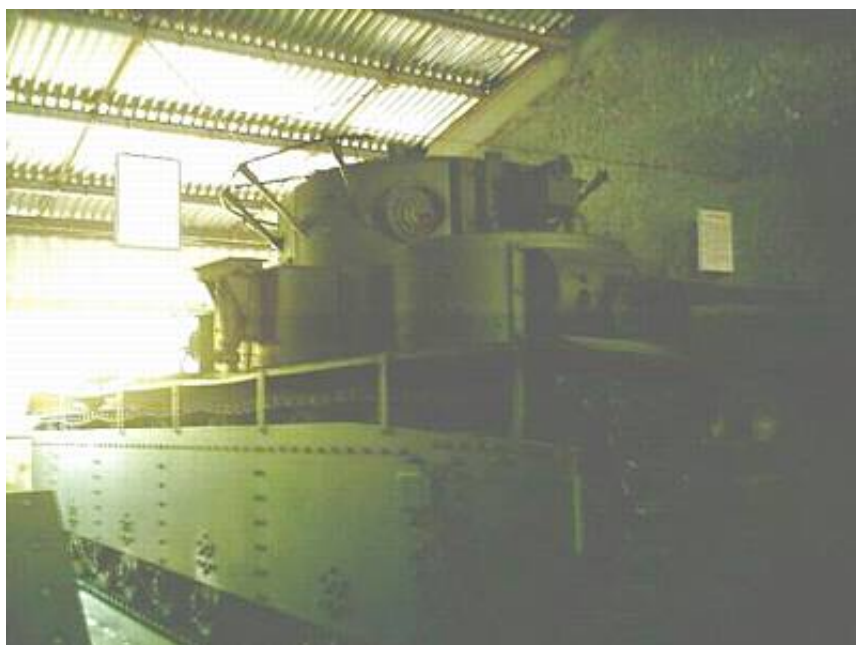
Den russiske afdeling

Den russiske del af udstillingen er naturligvis den mest opfattende. Her er nogle af de tidligste udviklede

kampvogne i Den Røde Hær til moderne T80 kampvogne og BMP 3 infanterikampkøretøjer.

Den berømte T34/76 kampvogn

Den tunge kampvogn T 35

BA 2 panservogn m.fl.

Derudover er der også udstillet T26, BT 5, BT 7, T37, SU 76, SU 85, SU 100, ISU 122, ISU 152 og IS 1 for bare at nævne nogle stykker. Jeg er næsten sikker på, at den russiske del af samlingen er fuldkommen komplet hvad angår kampvogne fra Anden Verdenskrig.

Kampvognene er i ganske god stand og tilmeldt er der nogle frivillige entusiaster, der har restaureret flere af dem, så man kan se og høre en T34/76, T26, SU 100, T 70 og en BA 3 køre.

Den tyske afdeling

Noget der for alvor imponerer er den tyske afdeling. Der er alle fra de kendte store kampvogne, som Tiger I og Tiger II, Jagdpanther, Marder, Sturmtyger til de små Pz. I og Pz III fyldt ind i en hal.

Hallen med tyske køretøjer

Ferdinand/Elefant

Tiger II og Sturmpanzer IV Tiger (Sturmtiger)

Museets samling indeholder, efter mit kendskab, også den eneste tilbageværende tunge kampvogn af typen MAUS, der blev indsat i forsvaret af Berlin i 1945.

På billedet til højre kan man se, hvad jeg formoder er testskydninger russerne har foretaget efter krigen på den tungt panseret MAUS.

Jeg kunne ikke se, at de havde formået at gennembryde pansret selvom der er talrige træffere.

Maus

Maus

De vestlige allierede

Den vestlige allieredes afdeling er også ganske god og her er især udstillet de køretøjer, der blev sendt til Rusland som en del af krigshjælpen.

Grant og Sherman kampvogne

Franske kampvogne

Restaurerede køretøjer

Noget af det mest interessante ved museet er, at de restaurerer mange af køretøjerne så de kommer i køreklar stand. De køretøjer, der er i køreklar stand er: PzKw IV, PzKw 38 t, Hetzer, Panther, BA 3. T 70, T37; T34/76 og T26.

Desværre er det ikke hver dag kampvognene kører, men da jeg var på besøg skulle PzKw IV, PzKw 38t og Hetzeren ud og køre. Det var meget interessant at se dem "in action".

Herunder nogle billeder

PzKw 38t

PzKw IV

Hetzer

Konklusion

Som allerede skrevet er museet absolut værd at se. Prøv eventuelt at komme i dagene eller weekenderne omkring den 9. maj, da dette er den russisk sejrsmiddag for Anden Verdenskrig og der er derfor ofte reenacting med deltagelse op til 1000 mennesker og en mængde køretøjer-

Linket til museets hjemmeside (engelsk version): <http://www.kubinka.ru>